

vis, det må vi indrømme. Når de er muhamedanere og har den islamiske tro, har de et lidt andet syn på tilværelsen, end vi har, og derfor skal vi nok have lidt andre tiltag i gang for at hjælpe de mennesker.

Og så har jeg i øvrigt heller ikke sagt, at de alle har deltaget i urolighederne på Nørrebro. Jeg mener ikke, at alle udlændinge er kriminelle, tværtimod; jeg mener også, at vi har nogle gode kræfter her i landet, som vi så bør bruge, men de bliver ødelagt af alle de kriminelle.

Men jeg vil sige tak til statsministeren.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil først sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg som sagt tror, at det bedste, vi kan gøre lige nu, er at tage drøftelsen i Indfødsretsudvalget, hvor justitsministeren vil deltage, og lad os så gå ind i substansen dér af de forskellige dele af vandelskravet og se, om vi kan få tingene til at hænge sammen. Og det gælder også nogle af de spørgsmål, hr. Thulesen Dahl var inde på. Jeg vil nødig i dag begive mig ind i en konkret detailldrøftelse, det har jeg ikke grundlag for, men justitsministeren ved jeg naturligvis vil komme og drøfte tingene i Indfødsretsudvalget – også tingene i detaljer med de krav, der nu engang skal til dér.

Til fru Inge Refshauge vil jeg kun sige, at jeg er meget glad for understregningen af, at mange, mange udlændinge i Danmark – heldigvis de fleste – gør en stor indsats i det danske samfund. Og det gælder jo os alle sammen: Uanset om man nu er cykelhandler eller man er frugtavlser eller man er ingeniør fra Bosnien, kan vi alle sammen gøre en indsats. Og jeg mener, at vi har brug for at få arbejdsløsheden ned blandt udlændingene, og jeg er også enig i det synspunkt, at for en del af dem, der dér er arbejdsløse, gælder det, at der skal en særlig indsats til.

Noget af det vigtigste er nok, at man får lært sproget, som en forudsætning for, at man kan fungere på arbejdsmarkedet i Danmark. Og en anden forudsætning er, at man får mulighed for at få anerkendt sin uddannelse, sit eksamensbevis f.eks., eller får at vide, hvad der skal til af ekstra uddannelsesindsats for at kunne komme til at fungere.

Så det er et langt, sejt træk, der skal til, men så meget desto vigtigere er det, at vi kommer i gang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I selv samme øjeblik man i Indfødsretsudvalget eller her i Folketinget begynder at diskutere at indføre vandelskrav over for de 18-23-årige, vil der være folk ude i landet, som i dag kan gå til statsamtet og få indfødsret bare ved en administrativ behandling, som ikke vil kunne få det, når de forhåbentlig kommende nye regler er på plads.

Hvad får statsministeren til at tro, at lige præcis de mennesker, som vi helst ikke vil have får indfødsret, eller som med de nye regler i hvert fald vil have en karenperiode, før de kan få indfødsret, ikke vil hamstre indfødsretten i en fart, og hvad er det, der gør, at statsministeren ikke på det her område allerede nu vil give tilsagn om at ville sikre os imod sådan en hamstring?

Det er jo lige præcis de mennesker, som jeg går ud fra at man vil prøve at ramme med det her, med de her tanker, som man vil drøfte i Indfødsretsudvalget om at indføre vandelskrav. Hvorfor skal de have lov til at løbe til statsamtet i en fart og så få den indfødsret, som jeg forstår at regeringen er indstillet på at drøfte at de jo netop ikke skal kunne få på nuværende tidspunkt?

Poul Nødgaard (DF):

Mit spørgsmål er meget, meget kort. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han vil tage initiativ til en henvendelse til statsamtterne, Borgerrepræsentationen osv. om, at de ansøgninger, der indgår, stilles i bero, indtil Indfødsretsudvalget har vedtaget det nye regelsæt for tildeling af statsborgerskab for de 18-23-årige.

Det kan besvares ganske kort, om statsministeren vil gøre det. Så mener jeg vi har løst en lang række problemer her i Folketinget i dag.

Peter Skaarup (DF):

Statsministerens seneste svar synes jeg var lidt uklart, for på den ene side siger statsministeren, at nu skal der muligvis gøres noget, og man vil måske optage forhandlinger med nogle partier osv. osv., alt imens vi altså kan opleve, at hvis man søger et sådant statsborgerskab i dag, så kan man få det, også selv om man er dybt kriminell.

Derfor synes jeg, at statsministeren bør overveje meget kraftigt, om ikke det her er noget, der haster utrolig meget, således at den retsbevidsthed, jeg også tror er ude i den danske befolkning, hvor man siger, jamen det kan ikke